

Celule lupice

Hematologie	Celule lupice
Specimen recoltat:	- sange venos
Metoda:	- examinare microscopică

1. Informatii generale:

Lupusul eritematos difuz este o colagenoza majora a tesutului conjunctiv descrisa in 1872 de Kaposi. Elementul celular caracteristic, celula lupica, a fost descrisa in 1948 de Hargraves, de unde denumirea acestor celule si de celule Hargraves.

Celula lupica este de fapt un neutrofil al carui nucleu a reactionat cu anticorpii serici de tip antinucleoproteina - factorul seric Hasserick, cel mai frecvent. Rezultatul este alterarea nucleului leucocitar, cu transformarea lui intr-o masa omogena, corpul L.E, care este expulzat din citoplasma.

Prin chimiotactism, in jurul corpusculului L.E., se vor aglutina leucocite intacte, cu formarea rozetei lupice. Prin fagocitarea corpului L.E. de catre un neutrofil intact, apare celula L.E.

La microscopul optic prin coloratie panoptica, celula lupica este asemenea unui neutofil cu nucleul impins la periferie de o incluziune roz siclamen, omogena.

In mod normal celulele lupice sunt absente din sange.

In lupusul eritematos diseminat evolutiv, proportia de celule lupice prezente in sange este de 80-85%.

2. Recomandari pentru determinarea celulelor lupice:

- Lupus eritematos.

Urmarirea in timp a proportiei de celule lupice prezente in sange, in cursul terapiei, este utila in scop orientativ, deoarece ele dispar cand tratamentul este eficace.

Desi este specifica lupusului eritematos sistemic, celula lupica poate fi intalnita si in alte boli:

- poliartrita reumatoida,
- sclerodermia,
- hepatita cronica lupoida,
- intoxicatia hidralazinica (ocazional).

Prezenta in ser a celulelor lupice se interpreteaza asadar, in contextual clinic si nu exclusivist ca semn specific patognomonic L.E.

3. Pregatirea pacientului: à jeun (pe nemancate) sau postprandial (dupa masa); pacientul nu trebuie sa faca heparinoterapie 2 zile inainte de test.